

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
โดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี
COMMUNICATION ENGLISH SPEAKING PROFICIENCY BY USING
COMMUNICATION ENGLISH SPEAKING ACTIVITIES OF PATHUMTHANI
UNIVERSITY'S STUDENTS

ธนพลอยสิริ สิริบรรสพ¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร จำนวน 5 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลอง ระยะเวลาในการทดลอง 15 สัปดาห์ ฤๅละ 3 ชั่วโมง รวม 45 ตลอดภาคการศึกษา แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร แบบสังเกตพฤติกรรมกรพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างมีระดับสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมกรพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำสำคัญ: ความสามารถ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

This purpose was to study the communication English speaking proficiency by using communication activities of Pathumthani university's students. The sample consisted of 20 students who enrolled academic English

¹ อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

subject (GE 1605). The tools used in the experiment and data collection were 5 learning management plans by using communication activities, pre and post communication proficiency test models with 15 weeks each 3 hours per day ,the total was 45 hours through the semester, self-assessment model on English communication speaking ,behavior observation on English communication speaking. The data was presented in the form of mean, percentage, standard deviation, and t-test.

The research revealed that the communication English speaking proficiency by using communication activities, the sample group was at the higher level than pre experiment at level of statistical significance. 01 with related the analysis from the model of behavior observation on English communication speaking and self-assessment model on English communication speaking.

Keywords: Proficiency, Communication English Speaking, Communication English speaking Activities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกาภิวัตน์ ได้เชื่อมทุกประเทศให้กลายเป็นสมาคมโลก ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล

ข่าวสาร องค์ความรู้ วัฒนธรรม สังคม และ เศรษฐกิจที่เปิดเสรีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการตื่นตัว ในการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศหลากหลาย ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น แต่ภาษาอังกฤษยังคงเป็นที่ยอมรับ และใช้เป็นภาษากลางของโลกสำหรับการ ติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ เพื่อดำเนินกิจกรรม ประเภทต่างๆ ทั้งในด้านการศึกษา การทำธุรกิจ การลงทุน การท่องเที่ยว และการใช้ใน ชีวิตประจำวัน รวมทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศอีกด้วย แต่จากผลการ ทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษระดับชาติพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยยังอยู่ ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น การหาวิธีการ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยให้มี คุณภาพทัดเทียมชาติอื่น ๆ จึงเป็นสิ่งจำเป็น เร่งด่วน เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของ สังคมโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในปลายปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะเข้า ร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) อย่างเต็มรูปแบบหลายภาคส่วน ต่างคาดการณ์ว่า การเป็นประชาคมอาเซียนนั้น วิธีชีวิตของคนไทยคงต้องปรับตัวกันพอสมควร เพราะตามกฎหมายอาเซียน ข้อ 34 บัญญัติไว้ว่า ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555:16-17) หมายความว่า ประชาชนในประเทศสมาชิก อาเซียน 10 ประเทศ จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อ การดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำชาติของตน จึงจำเป็นต้องเรียนรู้อังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษ

ในการสื่อสารได้ทัดเทียมกับประเทศอื่นในประชาคมอาเซียน

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เพราะใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศอย่างกว้างขวาง และในอนาคตอันใกล้นี้ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนของประเทศไทยจะทำให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้น แต่จากการสำรวจพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและนักศึกษาไทยส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังมีความอยู่ในเกณฑ์ต่ำ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติ บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอกลยุทธ์ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สร้างแรงจูงใจได้อย่างมีประสิทธิภาพคณาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะสามารถนำแนวคิดดังกล่าวไปบูรณาการการสอนของตนเพื่อสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีทัศนคติที่ดี และตั้งใจฝึกฝน เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ณภัทร วุฒิวงศา, 2557:89-97)

ภาษาอังกฤษ เป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีบทบาทในฐานะเป็นภาษาสากล การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาพื้นฐาน ขั้นพื้นฐานเป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะ ที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน

และเนื่องจาก ทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ในการฝึกทักษะการพูดยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานการณ์จริงได้(กรมวิชาการ,2542: 108) ให้เยาวชนนำความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนา ตนเอง แสวงหาความรู้ และประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545:25) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมใน ชั้นเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติสัมพันธ์ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมการพูด ในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Ellis; Johnson, 1944:39) ใน การ พัฒนา ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ บทบาทสมมุติ พบว่ากิจกรรมบทบาทสมมุติมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเองและมั่นใจในการพูดและทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมั่นใจในการพูดและทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ยิ่งขึ้น (สุกัญญา ดิลกประสาธ, 2544 : 66-67)

มหาวิทยาลัยปทุมธานี เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนเปิดการสอนตั้งแต่ระดับปริญญาตรี โท และ เอก ตั้งอยู่ที่จังหวัดปทุมธานี มหาวิทยาลัยปทุมธานี เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในนาม “วิทยาลัยปทุมธานี” เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มี

วัตถุประสงค์เพื่อขยายโอกาสให้แก่เยาวชนในจังหวัดปทุมธานี และพื้นที่ใกล้เคียง ให้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ต่อมาได้รับอนุญาตเปลี่ยนประเภทเป็น "มหาวิทยาลัยปทุมธานี" เมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 (ราชกิจจานุเบกษา, 2548 : 7) มหาวิทยาลัยปทุมธานี ได้ดำเนินพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา คือ การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ ได้ประกอบสัมมาวิชาชีพรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีคุณภาพ และก่อปรด้วยคุณธรรม นำมาซึ่งความภาคภูมิใจของคณาจารย์และผู้บริหารสถาบันเป็นอย่างยิ่ง

มหาวิทยาลัยปทุมธานี เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตลอดจนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ๆ ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเคยสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นได้พบปัญหาและอุปสรรคว่า นักศึกษาส่วนมากประสบกับปัญหาในการพูดสื่อสารและการเรียบเรียงประโยคอีกทั้งขาดความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรง ตามที่หลักสูตรกำหนดจากความเห็นของผู้วิจัยพบสาเหตุสำคัญที่ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษนั้นคือนักศึกษาส่วนมากไม่ได้ให้ความสำคัญกับการฝึกพูดภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

เนื่องจากจะต้องใช้เวลาในการฝึกมาก ประกอบกับนักศึกษาเองขาดความเชื่อมั่นในตนเองและไม่กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารด้านการพูด จากปัญหาที่เกิดขึ้น และผลจากงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขปัญหาการพูดภาษาอังกฤษ และพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเรื่อง **“ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี”** ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการพูดเมื่อการสื่อสาร มาใช้ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการนำ กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปของบทฝึกบทสนทนา ภาษาอังกฤษมาทดลองกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 ภาคเรียนที่ 2 มหาวิทยาลัยปทุมธานี ปีการศึกษา 2560 เมื่อพัฒนาศักยภาพด้านสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ และ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดีและ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในสื่อสารในการทำงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษามีการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารเพิ่มสูงขึ้นกว่าระดับก่อนเรียนสูงมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาในรายวิชา GE 1605 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ของสาขาวิชาการศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี ซึ่งเน้นคำศัพท์ และการสื่อสารประจำวันและในที่ทำงานตามหัวข้อ การแนะนำตัวเองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (Introduce yourself with formal and informal forms) การถามทางและการบอกทิศทาง (Asking and giving directions) การพูดในที่ทำงาน (talking in workplace) การเสนองานในที่ประชุม (Presentation in the meeting) และ การพูดสรุปในที่ประชุม (conclusion in the meeting)

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 50 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยใช้วิธีการจับฉลาก

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 คือเดือน พฤศจิกายน ถึง เดือน กุมภาพันธ์ 2561 เป็นระยะเวลา 4 เดือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้คือ

1. หลักสูตรแม่แบบรายวิชา GE 1605 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ จำนวน 5 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
3. เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. แบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษา
5. แบบสังเกตพฤติกรรม การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลมีวิธีการดำเนินงานดังนี้หนึ่งนำผลคะแนนที่ได้จากการแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองจากผู้ประเมิน 3 คนมาหาค่าเฉลี่ยและนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาวิเคราะห์หาความแตกต่างของ

คะแนนก่อนและหลังการทดลองโดยค่าสถิติ t-test แบบ Dependent Samples

2. นำผลการประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยในแต่ละครั้งที่ปฏิบัติกิจกรรม แบบสังเกตกรรมด้านการพูดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert โดยมีเกณฑ์การแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย

4.51 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมดีมาก

3.51 - 4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมดี

2.51 - 3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมพอใช้

1.51 - 2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อยที่สุด

3. นำผลการประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามาคำนวณหาค่าเฉลี่ยโดยแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษและนักศึกษาดังนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ Likert โดยมีเกณฑ์การพิจารณาการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้

ระดับค่าเฉลี่ย

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความสามารถมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความสามารถมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความสามารถพอใช้

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความสามารถน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความสามารถน้อยที่สุด

4. นำข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดในแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษและความคิดเห็นในแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษานำมาวิเคราะห์และสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 พบว่านักศึกษามีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลวิเคราะห์ที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษและแบบประเมินตนเองด้านการพูดของนักศึกษา

การอภิปรายผล

นักศึกษามหาวิทยาลัยปทุมธานี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ GE 1605 มีความสามารถต่างกันสูงสูงกว่าการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่สามารถนำอภิปรายได้ดังนี้

1. กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารมีความหลากหลายเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆที่คล้ายถึงกับประสบการณ์ใน

ชีวิตจริงในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบภาษาที่สมจริงในการสื่อสารการสื่อสารและกันต่างรวม 5 แผน คือการแนะนำตัวเองอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (Introduce yourself with formal and informal forms) การถามทางและการบอกทิศทาง (Asking and giving directions) การพูดในที่ทำงาน (talking in workplace) การเสนองานในที่ประชุม (Presentation in the meeting) และ การพูดสรุปในที่ประชุม (conclusion in the meeting) โดยมีการจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่หลากหลายได้แก่ กิจกรรม Jigsaw , Spot the Differences, Information Gap, Mapped dialogue และ Role play ซึ่งคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่นักศึกษาคุ้นเคยในชีวิตประจำวันและอาจเคยมีประสบการณ์แต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารกับเพื่อนในชั้นเรียนและนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง จากการสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา พบว่านักศึกษาสามารถสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วและมีความชำนาญ มีความตั้งใจและกระตือรือร้นระหว่างการทำกิจกรรม รวมทั้งข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมสอดคล้องกับข้อมูลในแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ระบุว่าก่อนใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร นักศึกษาสามารถสื่อข้อความให้คู่สนทนาฟังได้อย่างเข้าใจถูกต้องและครบถ้วน ในระดับปานกลาง หลังการทดลองเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับเพิ่มขึ้น อยู่ในระดับมาก แบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างการทดลอง 5 ครั้งพบว่านักศึกษา

มีพัฒนาการด้านพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นโดยลำดับโดยที่นักศึกษาสามารถสนทนาอย่างคล่องแคล่วและมีความชำนาญจากระดับที่ 1 อยู่ระดับพอใช้ เพิ่มขึ้นโดยลำดับ จนกระทั่งระดับที่ 6 อยู่ระดับดีมาก

จากรูปแบบการจัดกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารและมีความหลากหลายทำให้นักศึกษามีพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้นตามลำดับ ส่งผลให้เกิดมีพัฒนาการด้านความสามารถในการพูด ดังเห็นได้จากความแตกต่างของผลคะแนนในการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการทดลองที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่. 01 สอดคล้องกับ ฮาร์เมอร์ (Harmer.1983:44-45) ที่กล่าวว่าในการ จัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาได้หลายรูปแบบ มีอิสระในการเลือกใช้ภาษานอกจากนี้ กุสุมา ลำนัย (2532: 22) ได้กล่าวสนับสนุนว่ากิจกรรมที่ดีต้องน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ไม่ง่ายจนเกินไปเพราะจะทำให้ นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายหรือกิจกรรมไม่ท้าทาย กิจกรรมที่ยากเกินไปทำให้นักศึกษาไม่ยอมทำ เพราะทำแล้วไม่ประสบความสำเร็จ เกิดความท้อแท้ กิจกรรมที่ใช้จึงควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากที่สุด มีความสนุกสนานขั้นตอน ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจง่ายส่งผลให้นักศึกษา กล้าคิดกล้าทำกล้าแสดงออก

2. กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่จัดเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาเป็นไปด้วยดี นักศึกษามีจิตใจอารมณ์ที่พร้อมในการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างประสิทธิภาพ ส่งผลให้นักศึกษาสามารถเพิ่มพูนความสามารถทางด้านการพูดภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา จากข้อมูลในแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระหว่างการเรียน นักศึกษามีความตั้งใจ กระตือรือร้นในการทำกิจกรรม ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทำให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น อีกทั้งนักศึกษามีความเชื่อมั่นขณะปฏิบัติกิจกรรมเพิ่มขึ้น จากระยะที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้และเพิ่มขึ้นโดยลำดับจนกระทั่งระยะที่ 6 อยู่ในระดับดีมากซึ่งสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากการแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารด้วยกัน ในตอนที่ 2 คำถามปลายเปิด โดยให้นักศึกษา ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน พบว่าหลังจากทำกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารนักศึกษา ร้อยละ 80 ระบุว่าชอบกิจกรรมในชั้นเรียนระดับมาก โดยเหตุผลว่าอาจารย์ผู้สอนมีกิจกรรมสนุกทำให้มีความมั่นใจในการพูด กล้าแสดงออก ได้ฝึกการพูดภาษาอังกฤษ และการพูดสื่อสารกับเพื่อนเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้สนทนาได้อย่างคล่องแคล่ว และได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ เพิ่มเติมมากยิ่งขึ้นซึ่งการที่นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุขนี้ ส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น ดัง

เห็นได้จากแบบทดสอบความสามารถด้านการพูดของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่. 01 สอดคล้องกับโนลาสโก แล อาร์ทูร์ (Nolasco and Arthur.1987”15-21) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกด้านทัศนคติ ความรู้สึกและอารมณ์ด้วยตนเองมิใช่ถูกบังคับให้ทำนอกจากนี้ผลงานวิจัยของอุมพร ภูพานเพชร (2547:54) ได้สนับสนุนว่าบรรยากาศที่เป็นกันเองทำให้นักศึกษาไม่รู้สึกกดดันหรือเครียด ไม่กลัวอาจารย์ผู้สอน การปฏิสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเป็นไปด้วยดี การที่นักศึกษาร่วมกันทำกิจกรรมทำให้รู้สึกว่าคุณเองไม่รู้สึกว่าคุณสอนฉันยังไม่เกิดบรรยากาศที่เป็นกันเอง สนุกสนานและไม่เครียด

3. กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม มีการกำหนดเป้าหมายในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างชัดเจน รวมทั้งมีการทบทวนโครงสร้างของหน้าที่ทางภาษาก่อนทำกิจกรรม โดยก่อนการทำกิจกรรมผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมกำหนดเป้าหมายในการพูดรวมทั้งซักถามในแต่ละครั้งเพื่อให้แน่ใจว่านักศึกษาเข้าใจขั้นตอนและเป้าหมายของการทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและบรรลุเป้าหมายของแต่ละกิจกรรม ดังปรากฏในข้อมูลจากแบบประเมินตนเองก่อนเรียนและหลังเรียนที่ระบุว่านักศึกษาสามารถสื่อความหมายให้คู่สนทนาอย่างเข้าใจถูกต้องและครบถ้วน มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 2.45 ก่อนการทดลองเป็น 3.75 หลังการทดลองซึ่งสอดคล้องกับความคิดของมอร์โรว์ (Morrow.1981:59-66) ที่กล่าวว่าผู้เรียนต้องรู้ว่ากำลังทำอะไร ผู้เรียนต้องตอบได้ว่าทำไม

ต้องเรียน สิ่งนี้เรียนไปเพื่ออะไร เมื่อผู้เรียนรู้จุดประสงค์ของการเรียนจะตั้งใจทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้

4. การจัดกิจกรรมที่มีขั้นตอนการฝึกที่เป็นระบบในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาเริ่มฝึกจากกลุ่มใหญ่ก่อนแล้วจึงจัดกิจกรรมการฝึกภาษาเป็นคู่ การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้จะเสริมความมั่นใจให้กับนักศึกษาในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น ดังผลการวิเคราะห์จากการประเมินตนเองในด้านการพูดภาษาอังกฤษพบว่านักศึกษาประเมินความสามารถด้านการพูดของตนเองก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลางมาอยู่ได้รับมาก โดยนักศึกษาระบุว่าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ติดขัดเพิ่มจากระดับน้อยเป็นระดับมาก พูดถูกต้อง สามารถสื่อความหมายได้ตอบการสนทนาได้อย่างเป็นธรรมชาติและพูดด้วยความมั่นใจ เพิ่มจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักเรียนระหว่างการทำทดลองทั้ง 5 ครั้งซึ่งพบว่านักศึกษาสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วและมีความชำนาญเพิ่มขึ้นจากระดับที่ 1 ในระดับพอใช้ตามลำดับ จนกระทั่งระดับที่ 6 ในระดับดีมากซึ่งตรงกับ อรุณวิริยะจิตรรา (2532:92-95) ที่เสนอแนวความคิดในการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยให้มีการจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่และการทำกิจกรรมร่วมกันทั้งชั้น เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้มีความก้าวหน้าในการพูดเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการพูดเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นผลจากลักษณะของกิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารที่เน้นการใช้ภาษาที่สมจริงในการสื่อความหมายประกอบกับความหลากหลายของกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาไม่เบื่อและเกิดความสนุกสนานในการทำกิจกรรมรวมทั้งการกำหนดเป้าหมายในการทำกิจกรรมและการฝึกที่เป็นขั้นตอนทำให้นักศึกษารู้ว่ากำลังทำอะไรเพื่ออะไรเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาและนำไปสู่การนัดความสามารถในการพูดในที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาทักษะพูดกับนักศึกษาในระดับชั้นอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เปรียบเทียบการสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารกับการสอนแบบอื่นที่สุด
3. ควรมีการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเพื่อศึกษาความสามารถทางภาษาอังกฤษในทักษะอื่นๆเช่นทักษะการฟัง เป็นต้นแล้วร่วมกิจกรรมควรมีผู้ร่วมสังเกตการณ์ในการสอนเพื่อความแม่นยำให้เที่ยงตรงพวกของข้อมูล

บรรณานุกรม

- กรมอาเซียน. กระทรวงการต่างประเทศ. 2553. *มารู้จักอาเซียนกันเถอะ*. กรุงเทพฯ : คาร์สมามีเดีย จำกัด.
- กิตติ ประเสริฐสุข. (2555). *ASEAN Insight: ทักษะภาษาอังกฤษกับอาเซียน*. กรุงเทพฯธุรกิจ, 12. (31พฤษภาคม 2555).
- ณภัทร วุฒิวงศา. 2557. *วารสารนักบริหาร*. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์. 2551. *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ : ส.เอเชียเพรส (1998) จำกัด.
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2540. *การวัดผลและการสร้างแบบสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2550. *สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิริลักษณ์ อินฝาง. 2555. *รายงานวิจัยในชั้นเรียน*. การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่. คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์.
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2555) “บันทึกหน้าแรกของอาเซียน” นิตยสารคู่สร้างคู่สม.ปีที่ 33 ฉบับที่ 747-749 (มิ.ย. 55) หน้า 16-17
- สุวิมล ตีรกานันท์. 2543. *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แสงเดือน ทวีสิน. 2545. *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเส็ง.
- อเนก เพียรอนุกุลบุตร. 2527. *การวัดผลและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Alderfer, C.P. (1972). *Existence Relatedness and Growth*. New York : Free Press.
- Borman, Walter C. (1993). “Role of early supervisory experience in supervisor performance,”. in *Journal of Applied Psychology*. 78, pp.443-449.
- Brown, H. D. (2000). *Principles of language learning and teaching*. New Jersey: Prentice Hall.
- Brown, R. A. (2007). *English proficiency as a contingency of self-worth among Japanese university students*. *Information and Communication Studies*, 37, pp.17-24.
- Cong, M. (2012). [Online]. *Learning motivation of college students in foreign language learning*. Available from: <http://minds.wisconsin.edu/handle/793/61269?>. (December 20, 2013).
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.

- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Garrett, Henry E. (1965). *Testing for teachers*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Gregersen, T. (2003). *To err is human: A reminder to teachers of language-anxious students*. *Foreign Language Annuals*, 36(1), pp.25-32.
- Holloway, William V. (1959). *State and Local Government in the United States. Administration*. New York : McGraw-Hill.
- Holt, J. (2001). [Online]. *Motivation as a Contributing Factor in Second Language Acquisition*. Available from : <http://iteslj.org/Articles/Norris-Motivatie> for Language teaching. New York: Cambridge University Press.
- Humaida, I. A. I. (2012). *Research on: Motivation to learn English among college students in Sudan*. *English Language Teaching*, 5(8), pp.49-56.
- Isakhan, B. and Stockwell, S (co-eds). (2011). *The Secret History of Democracy*. London : Palgrave Macmillan.
- Jacobsen, T. (1943, July). "Primitive Democracy," in *Ancient Mesopotamia Journal of Near Eastern Studies*. 2 (3) : pp.159-72
- Jump, N. (1978). *Psychometric Theory*. (2nd ed.). New York : McGraw-Hill.
- Kagan, S. (1995). *Cooperative learning & weescience*. San Clemente: Kagan Cooperative Learning.
- Knowles, Malcom . (1997). *The Adult Learner : A Neglected Species*. 3th ed., Houston: Gulf.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W.(1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), pp. 607-610.
- Kuiper, A., & Tan, C. P. (2007). *Communication in a foreign environment: The speaking of English by international students at a New Zealand university*. *Proceedings of the Association for Business Communication*. City University of Hong Kong.
- Liu, M. (2007). "Chinese students' motivation to learn English at the tertiary level." in *Asian EFL Journal*, 9(1), pp.126-146.
- Matsuda, S., & Gobel, P. (2004). *Anxiety and predictors of performance in the foreign language classroom*. *System*, 32, pp.21-36.
- Mills, N., Pajares, F., & Herron, C. (2007). "Self-efficacy of college intermediate French students: Relation to achievement and motivation." in *Language Learning*, 57(3), pp.417-442.

- Morrow, K. (1981). *Principle of Communicative and Methodology in Communication in the Classroom, Applications and Methods for Communicative Approach*. London: Longman.
- McClelland, D.C. (1961). *The Achieving Society*. Princeton, NJ : Van Nostrand.
- Melanesia Historical and Geographical*. (1950). *The Solomon Islands and the New Hebrides*. Southern Cross n1, London.
- Newmyer, Jacqueline. (2005). “Present from the start : John Adams and America.” in *Oxonian Review of Books*. Vol 4 issue 2.
- Nussbaum, Martha. (2000). *Women and human development: the capabilities approach*. Boston : Cambridge University Press.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. New York: Newbury House Publisher.
- Thomas E. Robinson. (1997). [Online]. *Communication apprehension and the basic public speaking course: a national survey of in-class treatment techniques*. Available from : <http://www.asian-efl-journal.com> (December 15, 2007).
- Walker, C. O., Greene, B. A., & Mansell, R. A. (2006). “ Identification with academics, intrinsic/extrinsic motivation, and self-efficacy as predictors of cognitive engagement.” in *Learning and Individual Differences*, Vol.16, pp.1-12.
- Wasley, P.A. (1991). *Teachers who lead: The rhetoric of reform and the realities of practice*. New York : Teachers College Press.
- Wong, S. L. (2005). “Language learning strategies and language self-efficacy: Investigating the relationship in Malaysia.” in *RELC Journal*, 36(3), pp.245-269.